

Nr 205.

Av herr **Weijne**, om skattefrihet för s. k. invalidmotorvagnar.

Enligt gällande förordning om automobils katt äro från skatts erläggande väsentligen endast brandbilar och ambulansvagnar befriade. Starka skäl tala också för, att man förfar med den allra största försiktighet, då det är fråga om att medgiva dylik skattefrihet, ifall det ekonomiska syftet med beskattningen skall uppnås. Om detta gäller i allmänhet, är det alldeles klart, att man i en tid, då det möter synnerligen stora svårigheter att finna inkomster till de växande nödvändiga statsutgifterna, måste fästa särskild vikt vid denna sida av saken.

Emellertid finnas ett slags motorfordon, för vilka skatt nu erlägges, men där mycket starka skäl kunna anföras för skattefrihet, nämligen s. k. invalidvagnar. I handeln finnes åtminstone en för invalider särskilt konstruerad motorvagn, som kan manövreras endast med händerna. Denna, som är trehjulig, beskattas som motorcykel, d. v. s. med 15—20 kronor.

Om innehavare av dylik invalidvagn torde praktiskt taget utan undantag gälla, att det är deras invaliditet som nödvändiggjort anskaffande av motorfordon. Ofta har det allmänna här fått träda hjälpande emellan. Fordonet gör det många gånger möjligt för dessa invalider att själva försörja sig, och i alla händelser mildrar det de tunga följderna av deras lyte. Det måste därför sägas vara av både samhällsekonomiska och allmänt humanitära skäl önskligt, att anskaffandet av motorfordon för personer, som eljest icke utan hjälp kunna förflytta sig, av samhället på allt sätt underlättas.

Anskaffandet av invalidmotorvagn torde i regel vara förenat med betydande ekonomiska svårigheter. Det kan då knappast vara rimligt, att samhället gör den ekonomiska bördan ännu tyngre genom att lägga fordonsskatt på dylika vagnar. För staten är frågan ekonomiskt av liten betydelse, då antalet av omnämnda fordon torde vara ganska ringa.

Invändas kan visserligen mot här ifrågasatt skattefrihet, att man i fall, där ekonomiska hinder möta för skatts erläggande, i stället kan anskaffa invalidvagn, som drives med hävarmar. På de backiga vägarna i vårt land och med en invalids ofta nedsatta kroppskrafter är dock framförandet av dylik vagn förenat med stora svårigheter.

Med stöd av det anförda tillåter jag mig vördsamt föreslå,

att riksdagen ville besluta, att s. k. invalidmotorvagnar måtte i gällande förordning om automobils katt angivas såsom skattefria.

Stockholm den 21 januari 1933.

Josef Weijne.

